

Zsolt utazása: „Sajnos a jó öreg Uncle Ben's nem találkozott Kung Pao-val...” – galéria

Gasztro & Tourism

[TK - 2019.07.14. 12:12](#)

Utazási tanácsadónk, Jurák Zsolt, felkereste a legnagyobb Buddha-szobrot, majd megkóstolta a helyiek specialitását.

„Egy gyors kitérőt tettem a Szecsuán tartományban, a Minjiang, a Dadu és a Qingyi folyók összefolyásánál található, Leshan városának közelébe. Úticéлом pedig nem volt más, mint a hatalmas Buddha-szobor, ami a Tang-dinasztia idején (Kr. u. 618-907) készült. A szobor az Emei-hegyre néz, a lábánál pedig a folyók futnak össze. A legfontosabb tudnivaló, hogy ez a szobor a világ legnagyobb faragott Buddha-szobra, építésének idején pedig a világ legnagyobb szobra volt. A teljes terület (az Emei-hegy környéke és a Buddha-szobor) az UNESCO Világörökségének a részét képezi. Ha bármelyikőtök erre jár, annak egy jótanács: a szobrot legjobban a folyóról lehet látni és fényképezni, így mindenkinek ajánlom, hogy szálljon hajóra.

A [csengdui városnézés](#) folytatásaként megnéztem egy csodálatos buddhista kolostoregyüttest, és a közelben beültem egy helyi szecsuáni étterembe ebédelni. A hely – néhány riválisával szemben – tiszta volt, és főleg a helyiek látogatják, amit én azért is szeretek, mert ezeken a helyeken garantáltan autentikus ételeket lehet kapni. Természetesen a két legnépszerűbb helyi ételt rendeltem: a Kung Pao csirkét és az édes-savanyú sertéshúst párolt risszel, amit »megbolondítottam« zöldséggel és csilis kukoricával.

A csirke fantasztikusan ízletes és finom volt, valamint nagyon jól volt fűszerezve. Csak kellemesen volt csípős, bár a helyi konyhára az a jellemző, hogy nagyon, de nagyon csípősen esznek. Igazán egy dolgot sajnálok, hogy a jó öreg Uncle Ben's nem konzultált Kung Pao-val... Sőt, abban is biztos vagyok, hogy Szecsuánban sem járt, mielőtt elkészítette a »híres« szecsuáni mártását. Ha ezt megtette volna, akkor lehet, hogy ízletesebb és autentikusabb mártás került volna az üvegbe. Idegenvezetőmnek mutattam egy képet Uncle Ben mártásáról, mire ő leszögezte: ők ilyet biztosan nem esznek! Ennek hallatán ugyanaz az érzés fogott el, amikor Wellingtonban próbáltam bélszínt fogyasztani... Hát, hús helyett »csak« egy admirálist kaptam...

Utolsó napomat töltöttem Csengduban. Természetesen még megnéztem a város híred negyedét, majd mi mással is zárhattam volna az utazásomat, mint a kedvenc ebédemmel, egy jó hotpottal.

Kicsekkoláskor rendszeren szakadt az eső, így rendeltem egy taxit. A szálloda portása ekkor közölte, hogy elég hosszú lesz a vároakozás, mert esőben nincs a városban elég taxi. Ám ajánlott egy megoldást: ha valamennyivel többet fizetek, akkor talán elvisznek. Ötven (!!!) százalékkal megemltem a díjat, és láss csodát: két percen belül ott várt rám a taxi. Kész szerencse, hogy amúgy nagyon olcsóak a városban a taxik”

– írta Jurák Zsolt.

